

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی – سعید افغانی

۰۴ جولای ۲۰۱۶

عید

کلمه «عید» در اصل از فعل عاد (عود) يعود گرفته شده و به معنی بازگشت است ، بناءً به روزه های که مشکلات، مشقت و پرالبل یک قوم و جماعتی بر طرف می شود و به سرور و خوشحالی و یا هم به یک پیروزی های دست می یابند، آن را عید مسمی نموده اند.

عید فطر یکی از دو عید بزرگ اسلامی است (عید فطر و عید قربان) که مسلمان روزه دار در طول ماه رمضان با ارتباطهای پی در پی با پروردگار با عظمت و استغفار از گناهان به تصفیة روح و جان خویش همت گماشته و از تمام آلودگی های ظاهری و باطنی که خلاف فطرت انسان است خود را پاک نموده و به فطرت واقعی خود بر می گردند.

طوری که عید مائده در مسیحیت برای شادی غذای آسمانی برپا شد . مائده آسمانی یا غذای آسمانی بر بنی اسرائیل به اعجاز حضرت موسی(ع) نازل شد. حضرت عیسی(ع) نیز به تقاضای حواریون - که از آن حضرت تقاضا کردند تا خداوند برای آنان غذای آسمانی نازل کند- از پروردگار با عظمت خویش درخواست مائده آسمانی نمود و خداوند نیز خواست او را اجابت نمود و از آسمان برایش غذای آسمانی فرستاد .

بناءً بعد از نزول مائده آسمانی و اجابت حاجت ، حضرت مسیح (ع) روز نزول مائده را روز بازگشت به پیروزی و پاکی و ایمان به الله دانسته و آن را به روز عید مسمی نموده است.

روایت تاریخی مؤید آن است که نزول مائده اساساً به روز های یکشنبه صورت می گرفت بدین اساس روزه یکشنبه از احترام خاص عیدی، بین مسیحیان برخوردار می باشد.

کلمه عید تنها یکبار در قرآن عظیم الشأن تذکریافته است : «اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيداً لاولنا و آخرنا و آية منك» .

روز اول ماه شوال رابدين سبب عید فطر مسمی نموده اند که امر امساك، صوم از خوردن و نوشیدن برداشته شده و به مسلمانان هدایت داده شده که روزه خود را افطار کنند و به خوردن و نوشیدن رو آورند.

افطار یعنی فطور و فطور به معنای خوردن و نوشیدن طوری که در ماه مبارك رمضان، انسان افطار می نماید یعنی اجازه خوردن پس از امساك از خوردن به او داده می شود.

مسلمانان در این روز در اثر يك ماه مهمانی و ضیافت پروردگار به صفای باطن دست یافته و در حقیقت شخصیت واقعی خویش را باز یافته اند، بلی، فطرت پاک انسان در طول سال در اثر غبار های جهل و نادانی و غفلت به انواع گناهان و معصیت ها مبتلا شده و از حقیقت خود دور می شود و در نتیجه دچار خود فراموشی و خدا فراموشی می گردد، اما با فرا رسیدن ماه مبارك رمضان، انسان در پرتو فضای معنوی آن ماه و تلاش های خویش به يك زندگی نو دست می یابد، که می توان آن را «بازگشت به خویشتن» نامید.

مسلمانان در ایام مبارك رمضان با يك ماه روزه گرفتن، تراویح، تلاوت قرآن، اعتکاف، صدقه، خیرات و سایر عبادات و خوبیهای که به دستور رب العزت انجام داده اند، این روز را من حیث روز خوشی و عید تجلیل می نمایند.

سیرت نویسان می نویسند: زمانی که پیامبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم از مکه به مدینه منوره مجبور به هجرت شد، مردم آن دیار در هر سال دو روز را به نام روز های جشن تجلیل می نمودند، پیامبر اسلام از مردم مدینه در مورد این دو جشن پرسید که چرا در این روز ها عید می گیرند؟ مردم در جواب گفتند «ما قبل از مشرف شدن به اسلام این دو روز را جشن معین نموده بودیم، که در این روز ها به تفریح و خوشحالی می پرداختیم» پیامبر اسلام فرمود: «خداوند در مقابل این دو روز، دو روز دیگری را که نسبت به همچو جشن ها فضیلت و برتری بیشتری دارند برای مسلمانان مقرر نموده که يك روز آن عید فطر و روز دیگر آن عید سعید اضحی است».